

РЕШЕНИЕ

№ 24375

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 12.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12015** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 53- чл. 56 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни.

Образувано е по жалба на П. К. А., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Н. А. и адв. Л. П. – САК, срещу Решение № 513005-175/27.08.2025 г., издадено от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи при МВР, в частта му, в която е постановен отказ за изтриването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка с Досъдебно производство № 386/2020 г. с Прокурорска преписка № 3506/2020 г. по описа на Софийска районна прокуратура и протоколно определение по НОХД № 10990/2020 г. по описа на Софийски районен съд, поради настъпила реабилитация.

Твърди се съществено нарушение на установената форма, поради липса на релевантни мотиви и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради неизясняване на относимите по случая факти, довело и до противоречие с приложимите материалноправни норми - чл. 146, т. 3-5 от АПК. В съдебно заседание процесуалните представители на жалбоподателя поддържат жалбата и настояват за уважаването на изложените в нея основания и по допълнителните такива в с.з. Заявява искане за присъждане на направените по делото разноски, за което прилагат списък по чл. 80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК – л. 12 – 572.64 евро.

Процесуалният представител на ответника - юриск. И.. оспорва основателността на жалбата по съображения, изложени в писмени бележки, които представя. Заявява искане за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение,.

Административен съд – София - град, като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени доказателствата по преписката и служебно, на основание чл.168, ал. 1, вр.чл. 146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно установено от фактическа страна, а и се установява от данните по преписката следното:

Административното производство по издаването на оспореното пред съда решение е започнало по подадено от жалбоподателя Заявление, рег. № 227000- 11825/26.06.2025 г. по описа на 03 РУ - СДВР от П. К. А., ЕГН [ЕГН] с искане да бъдат заличени личните му данни във връзка с досъдебно производство № 386/2020 г. и прокурорска преписка № 3506/2020 г. по описа на Софийска районна прокуратура и Протоколно определение по НОХД № 10990/2020 г. по описа на Софийски районен съд, поради настъпила реабилитация по право. Производството е разгледано по реда на чл. 42, ал. 1, чл. 45, чл. 56, ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с чл. 25, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Заявлението е подадено чрез адвокат Л. С. П. от САК като е прието, че съдържа необходимите реквизити по чл. 9, ал. 4 от Вътрешни правила за организацията на работа в Министерството на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със Заповед № 8121 з1110/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, поради което е прието за допустимо. Сочи се, че във връзка с искането на заявителя, в А. на МВР са въведени следните лични данни за същия, които се обработват за изпълнение на нормативно-установените дейности в МВР, в това число за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване: - Извършител по ЗМ 386/28.02.2020 г. по описа на 03 РУ — СДВР за извършено деяние по чл. 343Б, ал. 3 от НК - извършител по ЗМ 408/02.03.2020 г. по описа на 03 РУ - СДВР за деяние по чл. 354а, ал. 1 от НК, което е присъединено към ЗМ 386/28.02.2020 г. по описа на 03 РУ — СДВР. На П. К. А. е повдигнато обвинение за извършено престъпление по глава седма, раздел II от НК, а именно чл. 343Б, ал. 3 от НК с обвинителен акт по прокурорска преписка № 3506/2020 г. по описа на СРП. Обвинението е за престъпление, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от една до три години и глоба от хиляда до пет хиляди лева. Досъдебното производство е решено по реда на чл. 381 от НПК с протоколно определение по описа на СРС, НО, 95 състав по НОХД № 10990/2020 г. за налагане на наказание по споразумение, което след одобряването му от първоинстанционния съд е окончателно и има последиците на влязла в сила осъдителна присъда.

Наказателното производство приключва със споразумение за налагане на условно наказание с протоколно определение по описа на СРС, НО, 95 състав по НОХД № 10990/2020 г. като А. е признат за виновен в това, че на 28.02.2020 г. около 03.50 ч. в [населено място] по [улица] е посока на движение от [улица] към [улица] и на моста на [жк] е управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Х.“, модел „Е.“ с рег. [рег.номер на МПС], след употреба на наркотично вещество - амфетамин - подлежащ на контрол, съгласно Приложение № 1, към чл. 3, т. 1, Списък № 1 - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредният ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманитарната и ветеринарната медицина“ от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС № 293/27.10.2011 г., във връзка с чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП) - престъпление по чл. 343Б, ал. 3 от НК, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ от една до три години и с глоба от хиляда

до пет хиляди лева. На П. А. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от осем месеца по споразумение, което изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години. Не е наложено наказание „глоба“. Протоколното определение е влязло в законна сила на 06.10.2020 г. А. е реабилитиран на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 и т. 3 на 06.12.2023 г. Налице е задържане от полицейски орган за срок до 24 часа със Заповед № 828/28.02.2020 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР. З. е задържан за извършено деяние по чл. 343б, ал. 3 от НК. Въведените данни от задържането на лицето са обвързани със заявителски материал ЗМ 386/28.02.2020 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР. Приема се липса на основание за заличаване на обработваните лични данни на заявителя, предвид на това, че в чл. 3 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г., изменена и допълнена с Инструкция № 81213-1127/11.09.2018 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер не е предвидена хипотеза за заличаване на лични данни, в случаите на осъждане с влязла в сила присъда, включително и при настъпила реабилитация, тъй като реабилитацията не води задължително до отпадане на необходимостта от съхранение на личните данни, а може само да бъде индикация, че субектът представлява по-малък риск, то не може да се стигне до заключение, че данните вече не са подходящи и необходими за целите, за които се обработват. Сочи се, че в „Директива“ /всъщност се касае за Регламент/ (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., относно защитата на физическите лица, във връзка с обработването на лични данни от наказателно преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, изрично се предвижда, че същият не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателно правните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързана с наказателни производства. Посочва се още, че разпоредбите на Директивата предвиждат, че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията, компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в, разкриването или наказателното преследване на и контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и разкрити престъпления.

Приема се, че посочените лични данни на П. А. се обработват в автоматизирани информационни фондове на МВР за изпълнение на нормативно-установените дейности в МВР, в това число за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществен ред и сигурност и тяхното предотвратяване като анализът показва, че П. К. А. е признат за виновен и осъден за умишлено престъпление от общ характер. Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществен ред са възприети от законодателя като ценности, чието опазване обуславя правомерност на обработването на лични данни на лицата, осъдени за умишлени престъпления от общ характер, включително след настъпване на реабилитация, поради което мярката е пропорционална е не. е в противоречие с правото на зачитане на личния и семейния живот, уредено в чл. 8 от ЕКЗПЧОС. Твърди се, че в случая е налице необходимост право-охранителните органи да разполагат със специфичните данни за лицето, събрани в изпълнение на чл. 18 от ЗМВР, включително и при извършване на тяхната дейност по чл. 2, ал. 1 от ЗМВР, а именно че дейността на МВР е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност и опазване на

обществения ред, осъществявана на основание чл. 6, ал. 1 от същия закон като данните са необходими за установяване на връзки между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния опасни за обществото.

По посочените съображения с процесното решение се отказва в оспорената част заличаване на данни за полицейско задържане.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане от съда. Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган (чл. 146, т. 1 от АПК), при външно спазване на изискването за форма (чл.146, т.2 от АПК), доколкото са изложени поне формално фактически и правни съображения за издаването му. Съдържа разпоредителна част при ясно изразена воля и подпис на издател. При издаването на решението са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила (чл. 146, т.3 от АПК), довели респ. до противоречие с приложимите материалноправни норми (чл.146, т. 4 от АПК). В съответствие с установената съдебна практика липсата или формалните/недостатъчни мотиви, както и несъответствието на фактическите основания на органа със събраните по преписката доказателства, на което сочат данните по делото, са съществено нарушение на адм.-произв. правила - отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Събраните по преписката доказателства недвусмислено сочат, че е налице наказателно производство, водено срещу жалбоподателя за извършено престъпление, което приключва със споразумение за налагане на условно наказание с протоколно определение по описа на СРС, НО, 95 състав по НОХД № 10990/2020 г. като А. е признат за виновен в това, че на 28.02.2020 г. около 03.50 ч. в [населено място] по [улица] е посока на движение от [улица] към [улица] и на моста на [жк] е управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „ Х.“, модел „Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотично вещество - амфетамин - подлежащ на контрол, съгласно Приложение № 1, към чл. 3, т. 1, Списък № 1 - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредният ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманитарната и ветеринарната медицина“ от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС № 293/27.10.2011 г., във връзка с чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП) - престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ от една до три години и с глоба от хиляда до пет хиляди лева. На П. А. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от осем месеца по споразумение, което изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години и не е наложено наказание „глоба“. Протоколното определение е влязло в законна сила на 06.10.2020 г. А. е реабилитиран на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 и т. 3 на 06.12.2023 г. Налице е и задържане от полицейски орган за срок до 24 часа със Заповед № 828/28.02.2020 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР.

Съдът намира, че позоваването на решението по дело С-118/2022 Съда на ЕС е изцяло формално и не сочи на извършен съдържателен и задължителен анализ и преценка, който да предоставя достатъчно мотиви на органа да откаже да изтрие личните данни на жалбоподателя. Соци се, че липсвали обстоятелства, които да налагат изтриване на данните. Т.е., обърната е недопустимо тежестта на доказване. Точно обратното, в тежест на адм. орган е да докаже наличие на обстоятелства, които да обусловят продължаване обработката на личните данни на лицето при прекратено наказателно производство. В случая нито са изложени такива съображения, нито се установяват от преписката. Жалбоподателят е реабилитиран по право за престъплението, за което е осъден, преди три години. Не се сочат в процесното решение и не са налице данни по адм.

преписка каквито и да било други обстоятелства, които да налагат администриране на личните му данни по заповедта за задържане като данни за тежки престъпления или противообществени прояви на лицето, респ. негова завишена общ. опасност. Липсата на каквато и да било конкретика в същото по отношение на изискуемите по закон фактически и правни съображения и излагането на формални такива, на практика е довело до липсата им. Не е достатъчно да се направи анализ на правната уредба, за да се изпълни това изискване на закона.

Така допуснатите съществени нарушения на административно- производствените правила са довели и до противоречие с приложимите материалноправни норми. Обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на ЗМВР и ЗЗЛД. В чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗМВР е регламентирано, че при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР могат да обработват всички необходими категории лични данни, като съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗМВР сроковете за съхранение на тези данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им, се определят от министъра на вътрешните работи. Въз основа на законовата делегация по чл. 26, ал. 2 от ЗМВР е издадена Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно- процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер (по долу: Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г.). Съгласно чл. 2, ал. 1 от Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г., в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. С разпоредбата на чл. 3 от същата, изчерпателно са уредени хипотезите и сроковете, при които личните данни по чл. 2 (с изключение на тези, отнасящи се до пострадали лица и заявители на престъпления) се заличават, а именно: т. 1 при постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от НПК; т. 2 не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 от НПК; т. 3 - наказателното производство е прекратено: а) на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 от НПК; б) на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 от НПК; в) на основание чл. 24, ал. 5 от НПК; г) на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 от НПК и д) на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а от НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство; т. 4 влязла в сила оправдателна присъда; т. 5 - изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от НК при: а) постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 от НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от НПК; б) прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 от НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от НПК; т. 6 наложена е глоба по административен ред на основание чл. 2186 от НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; т. 7 освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а от НК) и т. 8 лицето е починало - във всички останали случаи.

В случая, в информационните фондове на МВР са въведени и обработвани лични данни на жалбоподателя във връзка с образувано и водено срещу него досъдебно производство по чл. 343В, ал. 3 от НК. С постановление на Софийска районна прокуратура от 11.12.2023 г. по

прокурорска преписка № 25366/2023 г. наказателното производство по ЗМ 901/2023 г. на 04 РУ - СДВР е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ад. 1, т. 1. чл. 243. ал. 2 и чл. 199 от НПК. Приема се от адм. орган, че прекратяването на наказателното производство по ЗМ 901/2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР, попада в обстоятелствата на чл. 3, т. 3, б. „а” от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, но поради неизтекли срокове по чл. 243. ал. 10. изр. 2 от НПК, личните данни на жалбоподателя не следвало да бъдат изтрети, поради липса на основание. Както бе посочено по-горе, органът бланкетно се е позовал на посочената нормативна уредба и съдебна практика на СЕС.

В конкретния казус жалбоподателят макар да е осъден с влязла в сила присъда, то същият е реабилитиран по право преди три години, в който срок няма данни да е извършвал противообществени прояви като въпреки това е изправен пред възможността личните му данни да се обработват до смъртта му като са нарушени както принципа за обосноваване на абсолютната необходимост за обработка на личните данни, така и принципа за пропорционалност. В този смисъл е и Решение № 5738 ОТ 02.06.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 1525/2025 Г., V ОТД. НА ВАС.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за процесуално и материално незаконосъобразен-чл.146, т.3 и т.4 от АПК, поради което същият следва да се отмени. Делото като преписка следва да се върне на органа за ново произнасяне по заявлението, с което е бил сезиран при съобразяване с действителната фактическа обстановка и указанията по приложението на материалния закон, а именно: заличаване на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – С. във вр. с водено срещу него наказателно производство, приключило с осъдителен акт.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК, правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключването на устните състезания по делото е било поискано присъждането им (чл. 81 от ГПК, вр. чл.144 от АПК). Доказаните разноски са общо в размер на 1120 лева по списък, от които 20 лева-заплатена държавна такса и 1000 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от двама адвокати, които следва да се присъдят изцяло. Не следва да се присъждат 100 лева за разноски пред адм. орган, поради липса на законова възможност за това. Следва да се присъдят 1020 лева или 522 евро.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София – град, II-ро отделение, 33-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на П. К. А., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Н. А. и адв. Л. П. – САК, срещу Решение № 513005-175/27.08.2025 г., издадено от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи при МВР, в частта му, в която е постановен отказ за изтриването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка с Досъдебно производство № 386/2020 г. с Прокурорска преписка № 3506/2020 г. по описа на Софийска районна прокуратура и протоколно определение по НОХД № 10990/2020 г. по описа на Софийски районен съд, поради настъпила реабилитация.

като

ВРЪЩА ДЕЛОТО като адм. преписка за ново произнасяне по заявлението, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към

решението;

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на П. К. А., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 522 (петстотин двадесет и две) евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи!

СЪДИЯ: